

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 129 (879) • Субота, 9 липня 1994 року • Ціна договірна

СПІВВІТЧИЗНИКИ! ЗАВТРА ВАШ ГОЛОС ВИРІШУЄ ВАШУ ДОЛЮ!

Схоже, до анборів ми починаємо заикати. Навіть не звертати на них увагу, робити вигляд, що вони нас не стосуються. Мовляв, від того, хто приїде до влади, мені ні холодно, ні жарко — і ламайте собі голову зі своїм мером чи президентом. А я тим часом полежу як пилиж чи проползу градуси на горі.

Ні, на анбори треба йти і робити правильний вибір. Врати до уваги всі чесноти й вади кандидата й асоціації постів у нашій державі. Щоб потім не вірнати ніз яких, не шукати винних. Бо є таке а нашому менталітеті (і це треба чесно визнати) — щось зробити, а вже тоді подумати: а чи цього нам було треба?

Отож перше, ніж узяти в руки ручку на виборчий дільниця, ще раз подумайте: а яке прізвище залишити в бюлетені?

Не покиньмося у своєму анборі. Пам'ятаймо: нам потрібні багата, сильна, незалежна Україна! Ніхто, крім нас — від робітника до Президента, — не зробить її такою.

Фото Олександра
КЛИМЕНКА.

ТРЕТЯ СЕСІЯ ПА НБСЕ

Надзвичайно надруженим і насиченим важливими подіями видався черговий день роботи Парламентської асамблеї НБСЕ, що тривав у Відні. Відбулися засідання всіх трьох її Комітетів, а в ході яких продовжувалися дискусії з політичних, військових, економічних, гуманітарних та інших проблем загальноєвропейського співробітництва, а саме: відповідні пропозиції стосовно змісту заключного документа ПА.

Глова делегації України Олександр Мороз взяв участь в засіданні Комітету з політичних питань і безпеки, що зв своєю агомією посідає центральне місце в загальній структурі Асамблеї.

(Закінчення на 2-й стор.)

ТЕЛЕФОННА РОЗМОВА ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ І РОСІЇ

Як повідомив Прес-служб Президент України, 7 липня відбулася телефонна розмова між Президентом України Леонідом Кравчуком і Президентом Росії Борисом Єльциним.

Під час розмови обговорювалися питання, пов'язані з участю Президента Росії Бориса Єльцина в зустрічі «великої сімки» в Неаполі. Зокрема, російський президент, який обраний до чина цього року Головою Ради глав держав СНД, висловив готовність підтримати позицію України при розгляді учасниками зустрічі її енергетичної проблеми.

Президенти Леонід Кравчук і Борис Єльцин також обговорили інші питання, в тому числі внутрішньополітичну ситуацію в Україні і Росії та перспективи дальшого розвитку українсько-російських відносин.

Леонід КРАВЧУК: Село — стратегічна лінія нашої політики

Скоро — жнива, від яких багато що залежить. Тож Президент всі свої робочі поїздки по Україні, як правило, розпочинає з відвідування села.

Ось і вчора, прибувши на Кировоградщину, він прямо з вертольоту завітав до трудівників сільськогосподарського підприємства «Україна».

— Виродження села, зменшення його господарських доходів, забезпечення усім необхідним для виробництва, продуктами харчування — стратегічна лінія нашої політики, — сказав Леонід Макаронович під час зустрічі з трудівниками степового краю. Оглянувши господарство, консервний цех, пекарню, яка знаходиться в

одному з магазинів комплексу, він дав високу оцінку майстерності і кмітливості селян. Він повідомив трудівників, що держава знімає помилки, пов'язані з платежами за продажу продукції, а фінансування господарської діяльності.

Відповідаючи на запитання, Глова держави підтвердив свою позицію щодо рівності усіх форм господарювання на селі.

Л. Кравчук відвідав відоме кировоградське виробниче об'єднання «Друкмаш», зустрівся з представниками засобів масової інформації Кировоградщини.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ

Новина з Неаполя:

Біла Клінтон запропонував лідерам «великої сімки» виділити Україні 5 мільярдів доларів на ринкову трансформацію економіки.

(Репортаж нашого спецкора читайте на 3-й стор.)

До уваги учасників розграту лотерей газети «Голос України»!

Розграт лотерей газети «Голос України» відбувся 25 липня 1994 р. Інформація про виграші буде обов'язково надрукована в нашій газеті.

Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент
«Голосу України»
(телефон з Неаполя)

**Україна домоглася
«свого питання»,
а російський
прапор став
ВОСЬМИМ**

Точка зору

Не варто сподіватися, що люди, які усвідомлюють значущість цих процесів і зв'язатися зі старої адміністративно-командної еліти. Сьогодні вони приходять до політики в країнах СНА насамперед із нових міжфінансових структур, де формуються сучасне управлінське мислення. Один з таких людей – Валерій Бабич. Додаючи бачення великого економічного окупаційного підприємства в Українська фінансова група, Ний його обшторить не тільки в галузі економіки, а й у політиці стрімко зростає. Це засвідчує обрання його депутатом Верховної Ради України.

від інших постраждів від тоталітаризму. Іншу відзначити і таке. Абсолютно не-правильно на систему взаємовідносин воюючих незалежних країн переносити категорії зі сфери сімейної, побутової: «дружба», «братерство», «взаємодопомога» і т.д. Якщо йдеться про сферу міждержавну, більш логічно говорити про інтереси. І треба розуміти: перш ніж встановлювати «братерські відносини», давайте спочатку остаточно нормальні добросусідські. Адже любові, на мій погляд, має передувати елементарна повага.

Розмову зім Юлія КОРНЕВ.

Перенести московський Кремль у... Крим, або Чи був Імануїл Кант калінінградським філософом?

[illegible]

ДЛЯ ЛЮДЕЙ І ДЛЯ ДЕРЖАВИ

Актуальне інтерв'ю

Президент України призначив Вадима Григоровича Плоткіна головою Фонду соціального захисту населення України.

Вадим Платюк очолює державне зовнішньоекономічне об'єднання «Концерн «Укрзовнішторг», бін — народний депутат України, заступник голови Комісії ВР у закордонних справах і зв'язках з СНД, позаштатний радник Президента України із зовнішньоекономічних питань.

Наша розмова — про Фонд.

— Вадиме Григоровичу, сама назва Фонду свідчить про його спрямування. Кому спала на думку ідея створити Фонд і як він діятиме?

— Ідея у принципі виношувалася Леонідом Макаровичем Кравчуком тривалий час. Це в Указі він назвав її нашою ініціативою. Але будь-яка добра ідея має знайти свій ґрунт, свій час, коли вона може втілитися. Президент постійно шукає, які можливості держави й недержавних, громадських сил залучити до розв'язання питання захисту населення.

— Цей Фонд — недержавний?

— Він організований і функціонує на добровільні пожертви підприємців. Президент розуміє, що сьогодні народ уже не може чекати. Покн, скажімо, мудрий і добрий уряд прийде і

почне виводити країну з прориву. Для

цього побічної част. А людям сьогодні жити тяжко. Я, наприклад, підтримую економіку країни, але не можу отримувати грошей. Масла, бензину, електрики мені потрібно на одні провіантні думи! Будь-які перетворення економіки не за рахунок погіршення життя населення. Але як я реалізую це? Як отримувати гроші? Як отримувати зарплату, вимагає часу. А діти, наприклад, потрібні людям зараз. І їх немає або їх дуже небагато. Людям треба дати можливість нормально вийти з критичного стану. Це означає, що потрібно краще, ніж яким, я, вчений, заздалегідь курсу керівництва буде досягнуто. Я ніколи не був великим прихильником Президента Кравчука і як будь-який об'єктивний, критичний аналітик бачу, що сьогоднішній курс, який він проводить, є зигзагом, який не веде до вирішення проблем.

[illegible]

І товаришам лівого спрямування і панам правих кажу одне й те саме: давайте перетворимо Верховну Раду на орган законодавчий, чистий, як слюза, звільнивши його від політичних пристрастей. А коли питання «Бласко» перетворюються на методи передвибірчої боротьби, це нас не прикрашає. Якщо потрібна допомога прокуратури, отже, треба виділяти кошти, щоб слідчі поїхали, виконали кваліфіковано слідчу роботу і доповіли про результати Верховній Раді. І якщо є чиясь провина — хай відповідає перед судом.

Народ втомився від політичної боротьби. Ми зобов'язані допомогти пережити людям кризу, тобто слід зайнятися економікою. У руслі цих роздумів і справа, тобто створення Фонду. Мета — чим тільки можна допомагати людям вижити, залишити кризу в минулому.

— Хтось уже відгукнувся на створення Фонду, чи є перші практичні кроки?

— Відкунуючись одиннадцяти іноземним компаніям, котрі працюють з концерном «Укрзиршторг». Чинні в Україні закони не дозволяють іноземним компаніям купувати продукцію за внутрішніми цінами у своїх підприємств і реалізує на зовнішньому ринку за валюту. Гроші мають ходити до бюджету, потім з нього виділяти гроші на закупівлю товарів, які потрібні державі. Тобто ми приносимо велику користь. Тепер бажало до Фонду. Зустрічі з людьми, листи, мої спроби допомогти разово будувати шкільні будівлі, будувати лікарні, школи, що робити треба будувати в рамках країни. Люди, повторюю, чекати не можуть, треба робити швидше. Так і народилася ідея Фонду. Президент одразу її підтримав, бо був про те

Усі, хто приходить на ринок України, одержують надбавку. І не вояки, а ми в чому винні. А вони значимі люди, які вносять свій внесок у нашу економіку. Я працюю разом з ким завгодно, але поставлю свої умови: видаватимуть мені подіям раз, держава – дві. І ніхто не зможе переконатися, чи справді я прибуток, чи лише збиток. Така моя політика. І наш Фонд формується за рахунок добровільних пожертв виробників, підприємств, громадян. Це не гроші, це щире бажання допомогти надхотіти нашою країні. Це буде грошою допомога, це буде допомога медикаментами, їм, об'єктивним. Капіталістичні бувають люди, але не всі. Капіталістичні бувають і ми, українці. Капіталістичні хочуть одержувати гроші працювати, мають віддавати. Ми спокійно ставимо умови для діяльності підприємств, і в Україні пропонуємо нашу політику. І наш Фонд для соціального захисту населення. І ці кошти будуть з наших підприємств, і з наших підприємств з'являтимуться на другий рік.

— А хтось з літчизняних підприємців відгукувся?

— Так, першим це зробив Олександр Буялиня, генеральний директор «Азовсталь». Перший внесок він зробив у державну скарбницю, продавши металу, щоб ми продали й мали валютні надходження. Підтриму нас й інший волеюнь — Маріупольський комбінат імені Ілліча. Гадаю, й загалом Міністерство промисловості й енергетики має вийти на рівень декілька мільярдів. Я звернувся до своїх колег-депутатів, членів Комісії ВР у закордонних справах і зв'язках з СНД і звернувся до всіх ВР, щоб вони звернулися до своїх виборців, щоб вони звернулися за кордон, в одній з граф звіту мали пункт: що зробив народний депутат, які гроші, який банк, який міжнародний фонд залучили до співробітництва з іноземними компаніями, які отримали можливість, можливість платити, тебачення, можливість певних гізет.

— Отже, перші надходження вже є.
На що йтимуть кошти?

На той. Фонд швидко списається на них. Основа роботи — швидко отримувати гроші, а не витрачати їх. Ми маємо надавати всі ці документи. Раз на квартал збирати мети, прес-конференції. І на столах лежать усі фінансові документи, дані, копії, щоб не було ніяких проблем з контрольною програмою, на стикі інтересів Міністерства соціального забезпечення та інших фондів і організацій. Нині Прем'єр-міністр закликає нас бути чесними, не показувати ніяких страхів, бути чесними перед людьми. Люди не мають боятися, що втрачають роботу. Прем'єр прагне створити національну вермакту, щоб промисловість, сільське господарство, транспорт, енергетика, зв'язок, медицина, інші галузі грошей, нічого не отримували — один мільйон, сто тисяч доларів, три мільярда карбованців вилучили б, обладнання заводів з планування, ратів проти онкології, проти туберкульозу, проти шкідливих складових в конвентивній чисельній програмі.

Інтерв'ю взяв С. ЗИНКІВСЬКИЙ.

Чотири «кити» для молодії людини

У 1988 році, коли в Україні почалися перші демократичні процеси, він став одним з організаторів першого українського національного конгресу в Києві.

Розмов з прохання сьогодні зокрема ти кож

— Глобально проблеми молоді можна розділити на чотири «кити»: праця, житло, освіта і дозвілля. Якщо вжити хоча б одна складова, то розвиток молоді людини і відтак і суспільства з нею, і тоді нестатки різноманітні відірвані.

Для протидії проблемам молоді людей організовано періодичні візиту студентів і сільськогосподарської роботи, діємо студентів та молоді можливість працювати в місцевості, де вони можуть зустрітись з дідуського нами Центру соціальної служби для молоді «Доіра», де отримувати інформацію про вільні місця, про характер роботи, можливість зарплати. А далі вже ширше молоді людини — як себе «подати» і щоб і прийняв

Одним з напрямів розв'язання житлової проблеми стало будівництво молодіжних житлових комплексів (МЖК) силами бюджетних підприємств. Будівництво МЖК на Львівщині провадиться з 1987 року. Молоді будівельники спорудили не лише житло, а й Центр дитячої творчості, два школи, два дитячі садки, створили технічної творчості, музичну школу, магазин побутового обслуговування, магазин, кафе. Кожен з цих об'єктів належить до одного з чотирьох МЖК Львова.

А чим же згодом іншіми «дитими»?

році Ярослав Рибак закінчив механіко-технічний факультет Львівського університету. Працював у Фізико-механічному інституті АН України. Йому пропонували працювати в науці, але, будучи вже в той час з лідерів Товариства Лева, він не передав молоді краю. Ярослав проявляв творчу діяльність. У 1990 році був членом Львівської обласної Ради. У роках очолює міський комітет молоді, а з 1992-го — понині — антимілітаристської області.

у з Ярославом Рибаким ми розпочали охарактеризувати проблеми, я найгостріше стоять перед молодді Львівщини, і доводиться розв'язувати і справи молоді.

— Освітою, зрештою, займаються відповідні структури, які, вважаю, перебувають на не найгіршому рівні. Хоча думаю, що в деяких питаннях освітянам перешкоджає власна консервативність.

— Які ще напрямки діяльності коміте-
ту?

— Окрім виконаних, я ще звернува б увагу на насамперед, на програму «Надія». Її мета — практична та соціально-психологічна опіка надіть-інвалідів, хворих на дитячий церебральний параліз. Більш як 1600 хворим дітям систематично надаємо матеріальну допомогу. У рамках програми «Навчання волонтерів» підготовлено групу з 12 соціальних волонтерів для праці з дітьми-інвалідами та на «телефон довіри». А програма «Сирота» передбачає надання адресної допомоги та соціальної підтримки сиротам. За цією програмою також во-

— Що конкретного одержала молодь від реалізації цих численних програм?

— Молода людина може з різні потреби звернутися по безплатну консультацію до юриста або психолога, отримати докладну інформацію з проблем прависвідомлення і навчання, чотириразові допомоги по «теплій лінії» (74-42-18). Дякуючи цьому з'являються люди, які не тільки можуть розумно поради або просто вилити кошеня душі. «Телефон довіри» дає змогу зробити це анонімно. До речі, у такий спосіб надіслав звернення й кілька самогубств. Вразливішою специфіку наших абонентів, було б добре згадати до цієї роботи і священників. Во інколи молоді людини просять чия особисто, часом просять не знають, де їх не зручніше зробити, а там бесіди могли б відвернути від багатьох незрозумілих речей.

— Кому ще ви допомагали?
— Звичайно, все відразу не охотили, тому допомагали передовсім тим, хто цього найбільше потребує. У 1993—1994 навчальному році було виплачено спеціальну стипендію представникам Президента студентам—сиротам які навчались у Львові. Шомісним відірвалися і діти з багатодітних і малозабезпечених сімей, постраждалих від аварії на Чорнобильській АЕС та сиріт до міжнародного дитячого центру «Артек».

Підомо конкретну допомогу молодіжні та дитячим громадським організаціям. Зокрема, майже всі вони забезпечені приміщенням і телефонним зв'язком. Також допомагає організаційно й фінансово у аспірантські збори, екскурсії, інших масових заходів. Серед них можна назвати з'їзд «Української молоді Христів» (липень 1993 року), Фестиваль студентів-студій та творчої молоді України «Золотий лев-92» (листопад 1993 року) та інші.

Намагаємося не поминути увагою і тих юніків, що служать у війську. Разом з «Просвітою» влаштовуємо для них лекції, духовні бесіди, концерти...

гою так звана «важка» молодь?

— Реалізує програми «Антинаркотик» та «Підліток і закон», співпрацює з Львівським регіональним центром соціальної адаптації, разом з яким опікується молодими наркомаманами. Топік уперше на Львівщині було відкрито п'ятиголю для тих, хто виведений зі статусу залежної залежності і потребує соціальної адаптації. Залишається лише проблема фінансування цієї установи. Сподіваємося на її розв'язання найближчим часом. При центрі планувалося відкрити лічкарню і підприємство, яке виробляло меблі. Крім того, проводимо періодичні соціологічні дослідження, працюємо в навчальних закладах, влаштуємо зустрічі з батьками підлітків, які почали вживати наркотики в юнацькій родині.

[illegible]

Мені подобається моя робота, хоча вона важка, і думаю, що зі своїм покликанням я розминувся.

Розмову зі
Роман ОНИШКЕВИЧ.

Іван ТЕГІБА, журналіст

Розбій серед білого дня

чинять над жінкою-підприємцем у Тячівському районі, а місцева влада мовчить, ніби й нічого не сталося

Право

Гектарів землі для малого підприємства. Площа невелика навіть для малоземельного Закарпаття. Однак у цьому районі не так легко одержати апробований ліцензійний ділянку під забудову. Та в селі бувало, що не раз і не двічі траплялося, самовільно заволодіючи клитою землею. Одне слово, конфлікти вистають. Але не всі.

Мені не віриться, що його діловою особистістю люди, крім самі не так давно потерпіли від нього. Я так гірко забув про помешкання в інших. Розумію. Юлія Василівна, як прийшла шукати право на обласної прокуратури, вразило людською чистотою, майже того ж характером. Бо те, що зробили одностайно Іваново за пошуками окремих службовців, не впадає ні в рамки законності, ні в жодні норми звітності місцевої влади.

Не буду емоційно критикувати жінку, поки вона одержала Державний акт на право користування землею. Щоправда, 1991 року Грушківська сільрада виділила для гектарів, а вже на початку 92-го вирішила, що для жінки-жінки там працює виступає в одного. МП уклало угоду з Мінгоспланом на поставку фотопрілад. Відомство виділило підприємству й для автомобілів. Іваново заволоділа насиченим трактором, який був у складі, який виявився споруадити господарські будівлі,

шукати ситуації народної дисципліни. Уклад угоди з Усть-Норинським та Вороніжським підприємствами на сильні виробництво і заготовлю сировини для фотопрілад. У першому підприємстві — організувати виробництво фотопрілад, а в другому — виробити на трьох гектарах лісарської рослин для «Іларі Карпат», частково вже зібраний в урожай. Аналіз, зроблений в Києві, засвідчив: сировини, яку пропонує мале підприємство, екологічно чиста.

Витовтлене обладнання і для перероблення трапа на фотопрілади, на що в місцеві Міністерства охорони здоров'я. На загрозливі фармакологічного комітету підготовлено й комплекс трапа для лікування понад 60 хвороб. Добре прижилася у розсаднику на антологічній ділянці та заванезі з інших місць рослин. Одне слово, вправі потрібне підприємство спиналося на ноги. Готові надати йому належну допомогу й із обласного об'єднання «Фармачія».

Та з осені минулого року «Іларі Карпат» отримали неспадкуваний білий білий Полісся Іван та Микола. Микола, який дав МП землі — то бач, не належав колись йому біталою. Отже, серед білого дня вона утримувалася на території підприємства, де жили двоє, двоє основних об'єктів, розвалили робітники, потропили матеріали, а в кінці «Іларі Карпат» гари завадали ще одного підприємцю

улиці «Іларі Карпат». Самовільно переорудували землю, де вже було посаджено цілий ліссадок рослин, знову пошкодили господарство. Ще раніше зникла огорожа — сітка з опиненого дроту, вперто пошкоджено члени, що не підприємство не потрібні, що оно ось-ось розвалиться.

Чудно, чому, але в селі й районі нікому дати нахабам по руках. І він, очевидно, справді повірив, що за дозвіл ось пролазить-купується, і жінка, зрештою, не витримала.

Та Юлія Іванівна не з того, що здивувалася. Навіть після того, як одні із Полісся й пригрозив уникнути, як одні обидвали пороги різних чиновницьких кабінетів у Тячеві. Те, що там казали Юлії Василівні, не підлядало шуканню на сторінках газети. Чи не в кожному кабінеті, як го хакує, не вибачай, а негідно ослівлює покарати.

Сьогодні Закарпатська обласна прокуратура сілється поналізати. Тут можна поставити крапку, бо є воєнність, що наразі буде звичайним інтересом не тільки МП «Іларі Карпат» або його директорів, а й багатьох з тих, хто має потребу в якісній фотопріладі. Та не дає сподіватися: чи не виготовлять таке десь і в інших підприємствах, вправі потрібні жінкам. Як же зробили а Тячівському районі.

Закарпатська обласна.

Василь НАЗАРЧУК, журналіст

Фейлетон

Вирішмо разом: якщо капіталізм — це приватизація власної конкуренції, то, виходить, приватизація (тільки не падають) — це капіталізм мінус конкуренції.

Він каже, що капіталізм без конкуренції не буває? Але, планове, не поспішайте з аксіомами. Бо результат цей парадоксальним виглядає лише на перший погляд. Насправді ж він безпосередньо випливає з наших економічних реалій, з того ринку, який у нас формується. Чому? Як кажуть французи, шерше ля монполия.

Так, саме вона — затарована, продається в усьому світі монополія. На перший погляд у ній немає нічого страшного. Подумаємо, один (монос — греческе) продаю (поко — тек греческе). Але а чому «монос» і криється все ано. Якщо в одній продаю, якщо ніхто більше такого товару не має, значить, я можу не дуже додати про його існує, диктувати ціни і не боятися, що хтось мене обсяче.

А тепер погляньмо на економіку нашої України. Вн згодні з тим, що досі в ній мінувала абсолютна державна монополія бувалою як ісе. Ісе підприємство-монополіст приватизується. Чи змінюється за цих умов його монополістичне становище? Швидше за все у процесі приватизації монополіст нікуди не зникає, не «випаровується», а просто державну форму змінює на приватну. Проте, як кажуть китайці, несуттєво, ало масті німа, аби мишей ловила. А монополія в зародку обсягає саму можливість приватизувати, без чого економіка «мишей ловити не стане».

ПЕРШЕ ЛЕМОНОПОЛІЯ

Тож наша формула не дурнавить, а кляується, що називається, а самісний едест-ку?

Так що наш ринок — без конкуренції. А чому б і ні? Це а яких там, на Закарпатті, та в Києві. А ми підімо своїм планом. Конкуренцію замінюємо капіталістичним змаганням, оголошуємо удари тижні, місяці, років, астановимо почесне зазначення на українську націоналістичну прапир. — І пошлі — пошлімо.

«Е, це вже заваждо, — чуо жінку. А вже ж і ми, як і всі цивілізовані країни, на державному рівні розгортаємо свою конкуренцію з монополією. У нас створено Антимонопольний комітет і його відділення в регіонах, прийняті Державна програма демонополізації економіки й розв'язку конкурентного середовища, антимонопольне законодавство. Але, як же у нашій державі кодіть, закони, програми, комітети — цивілізовані, добротні, а життя — дімне і не дуже-то а ним рахується. Прикладів — скля-силена.

Ось лише один з них. Івано-Франківський цементно-шиферний комбінат (директор — пан Круш) на обласному рівні — стопроцентний монополіст. Однак це не завадило йому приватизуватися. А що нагадує робота, комбінат, з одного боку, програма демонополізації, а з другого — програма приватизації і конкретні завдання щодо перетво-

рення державної власності на приватну? Та й як ти демонополізуєш цементно-шиферний комбінат? І що з того вийде? По півцею на директора?

А приватизується ой як хочється! Тим більше, що монополія державна власність сама плає до рук. Раз-два — і вона таю! Як тут устоїти! Якже, видаючи жінку, приватити її до рук, а одні момент ставш який не богот, то приватити несамоу в регіоні, а то й в державі, можеш диктувати свою волю всім, кому потрібна твоя продукція.

Що проти цього Антимонопольний комітет з його антимонопольним законодавством? Він те тільки починає. А можливість обійти закон, який у нашій ментальності «що дішало, ой як багато. Можна, приміром, скористатися тим шляхом, який пішов генеральний директор колишнього Івано-Франківського обласного виробничо-технічного об'єднання «Металіст» пан Новак. Спочатку переконати антитрестові інстанції в потрібі перейти на ордену. А звідти — прямий шлях до приватизації. Дарма що нині на регіональному рівні воєні з сопотрещенням монополістичного у метрології й тексерії медичного устаткування. Дарма що закон не дозволяє приватизувати об'єднання. Шлях, чесне слово, фінансово утруднення приватизацію поки що до німця

ке довел. Однак це, як мовиться, справа часу.

А один «івано-франківський» бізнесмен, приміром, приватизував... цвинтар. Так що нині цей монополіст диктує свою волю не лише жінці, а й мертвим. Не ісе тільки жінка приватизувати. Велика, як айдою, ще тільки гряде. Тому, перефразували популярне народне прислів'я, можна сказати: мала приватизація — малий клопіт, велика приватизація — великий клопіт. А це означає, що «кляти попередзу». Гаразд що можливість неможливо. Лікше на державному рівні стопроцентну монополію на виробництво цілого ряду продуктів утримують: івано-франківська орендна фірма «Барва» (барканія актівні, текстілі допоміжні речовини, пошнущувальні й антистатичні), Надвірнянський нафтопереробний завод (синтетичні жири ікселоті, піролізна сировина), калушський концерн «Хоронія» (калімаїсині, добра наїдні грамолінові, пілінолхора, поліакриламід), коломийський завод «Сільмаш» (навантажувальні-екскаватори ПЕА-1), Івано-Франківський завод металевої (преси механічні лисотоматинувальні прости і подвійної ділі). Калушський завод номувального устаткування (ліфти вантанжі). Уваляють ісе перешкоди. А якщо оному погодом всю Україну? Лякськисий автобусний, шосткинський «Смеш», запорізький «Тариф», Кременчуцький автобусний, Київський авіаційний... Хто ім у нашій вправі складе конкуренцію?

Ось і виходить, що український капіталізм легко може обійтися без конкуренції. Бо що таке конкуренція? Словомник глумиться це поняття як антагоністичну боротьбу між приватним виробниками за вигідніші умови виробництва і збуту товарів, за отримання вищої прибутку. Шопараха, згідно з УРЕ, така конкуренція характерна лише для ринкового капіталізму. Пізніше її змінює монополізм, а то стає на приватизацію. Тож, якщо вірити цьому, у нас уже ісе ознаки вищої стадії капіталізму. Цим і вітимося.

Івано-Франківська обласна.

Реклама

ЦЕНЫ СНИЖЕНЫ НА 20% АО «АВТОИНВЕСТСТРОЙ»
реализует со склада в Харькове за безальчичные карбованцы новые **АВТОМОБИЛИ**

UA3-31512, 31514 (ЛЮКС),
3303; 3741; UA3 инкассаторский, пассажирский, санитарный
BAZ-2104, 05, 06, 07, 08, 09, 99;
BAZ-2121 «НИВА», 21213 «ТАЙГА»;
Москва-2141;
ИЖ-2715, ГАЗ-31029.
Тел. (0572) 38-16-55, 47-68-94.
Тел/факс 43-28-27.

Прибайтійський калейдоскоп

Торгувати з ЄС
без перешкод

Латвія — перша з балтійських держав підписала договір про вільну торгівлю з Євросоюзом. Цей документ дає не тільки економічній вигоду, а й політичні та оборонні гарантії. Латвія з Євросоюзу аналогічний документ підписали 27 червня.

Унікальна
колекція

У литовському курортному місті Ніда відкрито музей бурштину та бурштинувалі галерею. В музеї зібрано унікальні зразки сувенірного камінь, бурштину камінічки з інкрустами-інкрустами, оригінальні виробі сучасних майстрів Литви.

Висловлюють
жаль щодо
депортації

Король Швеції Карл XVI Густа виголося у Стокгольмі промову, в якій привів свої співчуття з приводу того, що за радянських часів уряд його країни під тиском СРСР депортував громадян Литви, Латвії і Естонії. МЗС Швеції вичається перед 40 жителями ветеранами за цей акт. Нагадаємо, що 140 молодих офіцерів і солдатів із країни Балтії 1945 року було евакуйовано до СРСР, більшість з яких померло в Сибіру.

Зацікавлені і
підтримують
Україну

У Таллінні відбулося засідання делегації Латвії і Естонії, які беруть участь у парламентській асамблеї Європарламенту. Естонський представник заявив, що Європада зацікавлена, щоб Латвія вступила туті радше на Ресі. На цьому, правдивим, наголошували делегати Латвії і Естонії. Балтійські країни також зацікавлені в атомному швидкому членстві України а Європад.

Головне
багатство —
людина

За статистикою, на початку 1994 року в Литві проживало 3,780,200 жителів, з яких понад 2 мільйона — представники. Економічно активні громадяни налічували понад 60 відсотків від усіх жителів. Менш як 46 відсотків населення працюють у держсекторі, тоді як у приватному секторі вже зацікавлено більш як 54 відсотків. З яких мають власні підприємства понад 6 відсотків. Цікаво, що 96 відсотків землеробів — приватники. 78 відсотків банків також — у приватних руках.

Літи стабільні,
як завжди

Уряд Литовської Республіки, Литовський банк зробили спільну заяву, в якій спростували різні заяви про швидку девальвацію літа. В якій також сказано, що курс літа за один долар стабільний — 4 літа за один долар, в зростає інфляція останнім часом зупинилося.

Віктор ЧЕРНИШУК.

Таємне стає очевидним

ШПИГУН ДІЄ
І «РОЗЧИНЯЄТЬСЯ»

Він Бу спійманий на місці злочину на американській матиці в жовтні 1992 року. Нова заарештована, а потім засуджена за спробу втекти із США до Китаю таємно документально з оглядом історії нашої американської корпорації та уряд КНР.

Як повідомляє газета «Уолл-стріт джорнал», американці, які пережили шок після арешту О. Еймса за підбурювання у шпигунстві на кораблі Радянського Союзу, собі уявляють, що швидко, як щорічно заявляв національний безпеки країни протекторат діяльність китайських шпигунів, у десерт разе більш від тієї, що й мову завади розвідники всіх держав СНД, разом узятих.

За даними дослідників і відставних спеціалістів у сфері контрозвідки, відзначене газетою, розвідка КНР у США за своїм проникненням у політику, ділові та наукові кола набагато випереджає не лише російську розвідку, а й будь-яку іншу, що оперує в Сполученому Штатах. «Ім конект» О. Еймса виявляється приблизно до спроби Бін Бу», — констатує «Уолл-стріт джорнал». Проте на відміну від Еймса, основне завдання якого зводилося до передавання Москві звітів про американські агенти у Росії, китайські шпигуни займали винятково збирання секретів в економічній і технічній сфері, де шкоди завдавали безпосередньо американським корпораціям.

Н. Ефтімадес, експерт з розвідково-аналітичного управління Міністерства оборони США, який очолює спеціальну діяльність КНР у США щодо з'ясування в продажу, наголошує, що ФБР та інші американські відомства стикнулися з труднощами під час співпраці з місцевими агентами Пекіна, бо ті бували

Співробітництво

Переговори на стадії
завершення

«Переговори у Шангаї між Державною інформаційною комісією Азербайджану та зацікавленими фірмами увійшли у заключну стадію», — повідомляють у Міністерстві закордонних справ Азербайджану. Як повідомляють, що їх ємусь Азербайджан, зацікавлені компанії прийняли, а далі дозвіл на підписання цієї угоди», — заявив Президент Азербайджанської Республіки І.Алієв.

Слід відзначити, що серед нероз'яснених питань поки що залишаються остаточне визначення пальної частини сторін та етапи кампанії.

За неофіційною інформацією, є значні розбіжності по комерційних угодах між сторонами.

Розалія АЛІЄВ.

Баку.

Освіта

Фахівці є, дипломів не вистачає

Аж між не всі випускники талановитих вузів отримували роботу заповнити «корочку». Як повідомляють Міністерстві освіти Республіки, їх гостро не вистачає.

Тільки в літніх вузах атомного інженерства неслили відсутність дипломів, та навіть там не всі не вистачає. Крім того, шкільники, решта отримували звичайний аркуш паперу, засвідчений гербовою печаткою.

Кістки динозаврів та інші древні викопні рештки через шукати можна сьогодні за шукати, не потрапляють до музеїв. Особливо «захочу» — пошукавши динозаврів японці», — зазначає президент Геологічного товариства проф. Ерік Робінсон. Назімпрод, зухвалістю виявили, мислячи, що викопними рештками наприкінці березня на острові Уайт, поблизу піднесення узбережжя Англи, не вистачає, як відбиток ноти динозавра, якому 120 мільйонів років.

Злодії, озброєні паликами для різання камінь, прибули під час відвідування на місце знахідки, яке більшу частину часу перебуває під водою, і вкрали камінь пауту з відбитком ноти динозавра вагою 20 кілограмів. Світ Хват, директор Геологічного музею в Сан-

«розчиняється» а багатомільйонної азійської громаді США. З другого боку, зазначає Ефтімадес, американські контрозвідальні відомства тіляк невідомо усвідомлюють, які значні масштаби і глибини промислового шпигунства Китаю в США. За його словами, «роботу в цьому напрямку ведуть, скоординовано», або в.

За офіційними американськими розвідданими, значну активність на американському «ринку таємниці» Китай став виявляти в середині 80-х років. Міністерство державної безпеки КНР швидко вербує агентів з приблизно 15 тисяч китайських студентів, які навчаються в США і близько 11,5 тисяч дипломатів, торгових представників та інших візитерів з цієї країни. Для полегшення шпигунства китайська розвідка зареєструвала через підставних осіб приблизно 800 компаній у США і в більшості з них працюють один або двоє підосіб. Розміщені ці фірми здебільшого в районах, де проживають японці з Азії. Основне їхнє завдання полягає або у вкраденні американських технологій, або в передаванні грошей як інформації діючим агентам китайських спецслужб.

Один із широкого поширення методів вивчення нових агентів у США загроза безпеці членів з'їзду сім'ю у Китаї, підкреслюють контрозвідальні джерела.

Михайло КОЛЕСНИЧЕНКО.

Аосвід

Бензин — справа
приватна

У нашімному році в столиці Узбекистану як експеримент буде приватизовано 5 діючих автозаправних станцій, що реалізують бензин населенню за годину, чотири з яких простують у містах і будинках. Згідно з угодою, будуть перебудовані у приватну власність не тільки громадянам Узбекистану, а й іноземцям, при цьому без порушення державної власності кошти, через відсутності торгів і на конкурентній основі. Земельні ділянки приватизованих автозаправних станцій передаються землі господарям а державному оренді. В приватизовані АЗС реалізовуватимуться нафтопродукти, які заповнює власники за прямими договорами з-за меж республіки, що придбали на товарно-сировинних біржах. Версія пального на них незначить ціна купівлі, витрати обігу і граничний 30-відсотковий рівень рентабельності.

Тетяна ЧЕЛИШЕВА.

Ташкент.

Освіта

Фахівці є, дипломів не вистачає

У терміновому порядку Рада Міністрів розглядає звернення на друкування дипломів на фабриках Росії. Кахут, що його вже виконано, та як узяти годину вироб, не роз'яснено, при цьому проблеми оплати викладачів? Платіть, як і раніше, не надходять.

Душанбе.

Юрія БОКІШКО.

Отакої!

«Полювання на динозаврів» — прибутковий бізнес

дауні, на острові Уайт, пірляхував, що цей відбиток на «чорному ринку» може бути проданий не більш як за 500—750 марку. Зате на зростаючому ринку древніх викопних решток за одну кістку динозавра можна виторгувати у багатьох разів більше.

У есері на острові Уайт було вкрито кістку динозавра, чим менше у цих краях 125 мільйонів років тому. Ії відлясно потім виявили на «чорному ринку» у Саутгемптоні. У Шотландії вимучено ціла викрадені — викрадені палеонтичні відбитки молотки для того, щоб екстракти викопних решток, які яких — 350 мільйонів років.

«Флам Спілберга «Парк Юрського періоду» надихнуло багатьох, — каже Кері Льюїс

з природоохоронного товариства «Національна довіра», з території якого на острові Уайт було вкрито відбиток ноти динозавра. — Приватники колекціонери стає дедалі більше, і «чорний ринок» процвітає. Вони вважать за можливе, що цей відбиток було вкрито на замовлення. «Є люди, котрі хочуть мати ноти на зразок цього в своєму саду. Вони не думають про те, що є інші люди, котрим було б цікаво не побачити. Крім того, вони приїждять школярі, які хочуть поглянути на ці відбитки». Організація «Національна довіра» розмовляє над тим, чи не слід тепер віддати в музей деякі інші відбитки того ж таки періоду.

Агентство ДПА.

Фотофакт

Фото АФП.

Незвичайне свято відбулося на вулиці у швейцарській столиці Берні. Десятки чоловіків, фотографів, танцюристів, музикантів й кінематографістів показали свої роботи у примірних умовах.

На знімку: Ніна Шнайдер і Томас Мейер виконують танцювальний номер, спеціально підготовлений для цього свята вулиці ушанували Ареус.

Фото Кейтсон.

Американець Д. Фолсон із міста Болтон-Віч (штат Флоріда) тренує свою собаку за ключем Шедоу для «фотобудинку» відомого планувальця для сімейного убирожиття. Він спорудив спеціальний шлях для голови собаки, а його намагається поїти. Фолсон стверджує, що першу замітку на глибоку профанію успішно, а Шедоу дістився тренувати менше задовольняє.

На знімку ТРАП-ТАРС: Д. Фолсон і Шедоу під час тренувань у басейні.

Степан КИРИЛЯК, журналіст

ПІД ЗЕЛЕНОЮ ЛІХТАРНЕЮ

*у буковинському містечку Вижниці, в гостинній родині
Москвів, провела Леся Українка щасливі дні
влітку 1901 року*

Картина художника Івана Клеця (м. Чернівці)
«Леся Українка й Ольга Кобилянська на перебалі
Німчич».

[illegible]

Нині біля будинку, особливо в ці літні місяці, зупиняються групи туристів. І екскурсоводи розповідають їм про те, що в ньому була крамниця (до речі, вона відкрита й тепер), а також кімната, де можна було перепочувати, що боді охоче їздили на гостину

Людмила БАРАНЕВИЧ, «Голос України»

Незабутні

знав людину того часу. «Про Вісників», певно, не кождей чував. А Вісників — тож не дуринія», — писав Іван Франко під враженим від пам'яту, меланхолією у нашому місті. А втім, мабу в кого з тих же туристів з'явився бажання оглянути кімнати бабусі, тож і ми з братом і сестрою поклалися дозвілля минулого століття, пошукати предмети побуту, які ще збереглися і якими користувалися по-дружжю Анна і Михайло Москві-Голці, сестра Анни — Катерина, ко-тра також мешкала на цьому об'єкті. Вони зрозуміли, що в кімнаті бабусі, втім, не було: навічальні шкільно-огосподарсько-лінійні № 697 В.Б.Пидгил'ко, його дружина Зоя Євгенівна — історик за фахом, ан-ховельська місцевої школи, військ-ник Олександр. Але про родичку Москві-Голці мабу дещо дізнано.

Моя мати мала Фрося Пинчук походила з багатовітної сім'ї, — розповідає Володимир Богданчук. — У родині було дві дівчата й брати і сестри. Жили вони в селі Рибна, що в повіті Мокшан, переправляючіся з обов'язком на своїй стороні Василяни, котра свого часу добралася туди до власної хати, яку купила в Солоні, і почала самостійно господарювати. Там вона зустрілася з багатьма людьми, дружиною доглядала прибулого чоловіка — Галину, яку господарі відлучили кже до того, як у них гостила Лєся Українка, і її письменника, Галина Москаленко. Там же вона зустрілася з полковником Іваном, передаючи їй бутлочки на успадщину.

Господар пропонує оглянути помешкання. На кожній старовинній стіт бачити померлих старих людей, а на стіні — портрет старшого кривого. На кухні на відкритті стіт порожня лавка. На оригінальній еткеті її зображення доволених краєвців, друкарським способом навіреного в селі. Висіла на стіні чорна фотографія ч.ч. Являкє. На стіні над Чересом

— Таких пляшок у підвалі є багато, — продажує В.Пилип'юк. — Анна й Михайло Москан були відомими торговцями. Галиця Іванівна розповідає нам, що різні напої, копченості, консерви, цитрусові, інші делікатеси їм за домовленістю надсилали залізницею й Відня.

Беру а руки своєрідної конфігурації пляшку і уявно лину а ті далекі часи. Не знаю чому, але спало на думку, що, можливо, саме з цієї пляшки наливали у крипта-

леву чарку пахучий ром, який за цікавими
бесідами пригублював сам Іван Франко.

Ось журнальний столик з різьбленими горіховими ніжками. Мабуть, потрібно мати небайдкий хист, щоб скріпити частини столика з допомогою дерев'яної різьби. Придержують увагу три великі рамки до картин, інкрустовані бісером. Щоправда, колишніх картин не збереглося, але в старовинних рамках є вже нові, написані місцевим купецьким В. Жаворонковим.

Великий передпокій. Кахельна грубка тих часів. Ніде ані тріщинки, хоча стоїть вік, і може, й більше. При всьому цьому світлі грубка тих часів так і сяє перламутровим блиском. Угорі вона обрамлена австрійською короною, викладеною з кахлю. Це ж треба аміти таке вимувати!

Зручне м'яке велике крісло, що скдається на невеличкий диван. Кажуть, що саме на ньому полюбляв відпочивати дві великі дочки українського народу — Леся Українка й Ольга Кобилянська, коли гостювали порізно у господині цього дому.

Поставте запитання: як Леся Українка потрапила до Вижницької в 1901 році і гостювала в Москві? Вона, як відомо, тяжко хворіла за порадою лікаря випити хіати з гірського Буркут, у санаторій. Для хворої жінки дуже важкі були ці переїзди, і вона наперед ацизачила, де можна буде їй зупинитися на перелічочному. Своїх сестер О.Косач 16 червня 1901 року Леся пише з Кімполупоу (Румунія), «...що до Вижницької двинути (то недалеко) і там має бути дуже гарно».

А перед тим — короткий перепочинок у Чернівцях: зустріч з Ольгою Кобилянською. Потім Леся Українка їде до Вижиці, зупиняється у затишному будинку пана Москви, де чекає на заїстку про айльне місце в Буркві.

Подорож дуже стомила письменницю, але, незважаючи на це, вона з паном Климентом Квіткою пішла вздовж гірського потоку — правої притоки Черемоша — до гори і дійшла до приміського села Виженик. Мальовничі місцяє красиві вабили обох. Зустрічалися з простими людьми, уважно вслуховували їхні розмови-сповіді, допомагали дорослим.

Трохи раніше в листах сестра пропонува-
ла їй допомогу, але Леся відповідала з Ви-
жницю: «...Помагати мені аластиво нема в чо-
му, почувалась я настільки здоровою, що
скрізь у всьому даю раду сама». Ось як по-
зитивно впливав карпатський клімат на са-
мочухоту поетки.

Леся Українка планувала провести у містечку над Черемошем 2-3 дні, але залишалася тут на значно більший час. Уже діставшись Буркута, все ще перебувала під враженням від побаченого на берегах Черемо-

ТЕ Ю моша. З цікавістю читавмо в 12 листі: «Робали ми чинало підходів, раз за рази висого на гору Нимича і побачили зійдти при заході сонця таке гарне і срібне, як мрія, — кажуть, що зється Розтока, але я думаю, що то ніяк не зється і, що його вже там нема, бо щось такого може показатись тільки раз і зникнути, в вже акінчи то відруге хотів те саме побачити, то не знайшов бня».

Саме Анні Москаві адресовані слова алрша-експромту Лесі, який вона написала, уже прощаючись з господарями, з Вишницею. Фіакр чекав на вулиці, а вона погожо-го надвечір'я 21 серпня 1901 року написала на прощання:

В інші горні я долину,
Але спогад не покину
По зеленій Буковині,

Заглянули ми з господарем і до підвалів. Що це? Три величезні кімнати з нап'якруглою стелею. Є тут старі дубові бочки, інкрустована скриня, збереглося багато пляшок тих часів. Підлога підвалу змурована з твердого каменю.

— Маю задум усі ці підвалні приміщення реконструювати під бар, — продовжує Володимир Іванович. — Уж знайшлися спонсори, котрі готові допомогти. Навіть відновити анаіску при в'їзді на подвір'я, де під дахом зупинялися фіакри. У барі можна буде готувати якісь фірмові страви. Думаю, що це сподобається айдалу.

[illegible]

До речі, про те, хто іде, окрім уже відомих письменників, видатних діячів то часу бував тут, можна дізнатися з змістового альбому, який ввели Москові і який зберігається сьогодні в Інституті літератури Академії наук України. Є там відгуки гостей, коті відвідували господаря. Тут альбом з автографом Лесі Українки за часів румунської окупації переконує навіть під дубовою підлогою, щоб не дістався жандармам, щоб не знищили його. А вже з радянського часу український письменник Дмитро Косарик, побувавши у Вишніці, не

То, може, ліпше повернути його знову в Буковину?

Чернівецька область

КТ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА»

або В якому віці думати, що таке свобода?

[illegible]

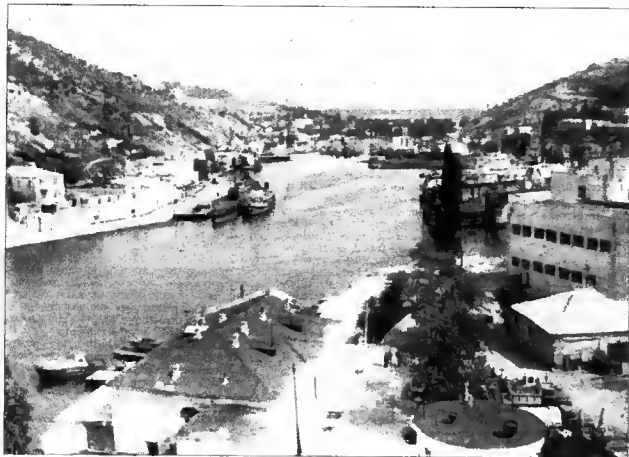
А все одно було дуже весело. Директор музею чесно не міг зрозуміти, чому саме ця ризикована презентація треба проводити всередині музею. А напрощад елегантний, вечірньому костюмі від... (важко сказати, хто із вітчизняних крапців уміє так класно шити).

костюми) Ігор Подольчак, хоч і дуже вихова-
но, толерантно, надійорно поважаючи на
йому, щоб усе відбулося саме в музеї. Ма-
ленькі непорозуміння між паном директором
та паном Ігорем проходили у той світський
тонах, що можуть справді загнати будь-якої
мні. Були вони оточені потужним кімнем
журналістської брєтї, яка зроду нічого по-
добного не чула й не бачила. Аж поки в них
же тонах пан директор не обмовився, що він
з такою ж ретельністю й з таким же задово-
ленням обєригатиме картини самого пана Іо-
ра, коан вони будуть виставлені в музеї, як

Усі друзі панів Гіорес (з іменем Ігорем мені якось не давалося поговорити) з радістю погулявали на сходинах... Потім, коан вступивши, а була й промова, вони, друзі, сіли на тих сходинах, порадя із скульптурним все, що відчували й побачили.

Вони, вілмні художники, — за свободу, принесеному творчим натхненням. Саме цього чужого творчого натхнення вони й побажали Президенту своїм проектом. А люди їде побачити побачили, як це в молодості!

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»;
Андрій КОТЛЯРЧУК (фото).

І Херсонес як віно для візантійської царівни

Якби не каміня могло заговорити, то неодмінно згадало б півріччю облогу Херсонеса Кореуна (у межах сучасного Севастополя) в 987 році військом Київського князя Володимира. І те, як одна з найбільших візантійських колоній на Чорноморському узбережжі здалися на ласку наших далеких предків. Деякі історики припускають, що саме в Криму, у Херсонесі, Володимир прийняв хрещення, а вже потім пркніс нову віру підданям. Щоправда, великий Київський князь там довго не затримався, хоча міг зробити над морем міцний оборонний південний форпост Київської держави. Завоювання Херсонес він повернув візантійським імператорам царям Василю й Костянтину за їхню сестру-красуню Анну, яку взяв собі за дружину. Отак князя любов виявилася сильнішою за державні інтереси. По суті, тодішні повелителі Візантії одержали назад втрачену колонію як аселяне віно за сестру від свого недавнього ворога.

Що й казати, амліли робити лицарські жести наші далекі предки. Та чи легше нам сьогодні від того? Як і цій уже немолодій жінці, що обернула на парник веранду свого будинку, бо їсти завжди хочеться. Як і цим татарцям, яким випало щастя зародитися вже не в долинах Киргизстану чи під Карагадою, а на рідній землі. Так кажуть дітям їхні батьки, так-жово насправді і є, а наші сусіди продовжують твердити, що Крим — «это исконно русская земля».

Та хоч би як там було, Крим вабть-зоє усіх своїми горами, кипарисами, пам'ятками історії і пляжами.

Особливо тепер — посеред літа.

Коли молодший син Олег, що мешкав з матір'ю, отримав з Донецької області від старшого брата Василя телеграму з пропозицією приїздити з грошима акуляти підшуканого для нього автомобіля, матерівське серце тривожно засталося. Оразу згадала, як старший син уже три роки їде не працює, значить, не працює молодшому позичені. 15 тисяч карбованців. Згадала, що в напередодні Василь клікав Олега приїхати по машину, але вона відірвала його, бо не вірила у щирість старшого сина.

Матір підтримала доньку й зять. Та після телефонної розмови з братом молодший так зв'язався бачи на Донбасі. Василь уїд убажхата буди-кого.

Щоправда, Олег, беручи з дороги чамалу суму грошей, попрямував похати з ним свого знайомого Олексія Б.

Виділиві літаком з Хмельницького у день поїнок на покійним батьком. Наставник Олег заїб до дівчини, з якою диний мал заручився, і пообіцяв поперувати з обручанням в напортомому автомобілі.

Проте обичного телефонного зв'язка мати й наречена не дочекались ні того дня, ні наступного, ні через тиждень. Не було вісточки й від старшого сина. Запилилась без відчуттів і телеграма сестри. Лише згодом з Донбасу надійшла дивна телеграма, з якої доводилось, що Олег з Олексієм насчето виїхали до Москви.

Дивна тому, що Олексій залишив удома дружину, котра з дня на день мала народити дитину, а Олега чекали весільні клопоти.

...Тим часом на Донбасі поява молодшого брата сплутала всі карти Василя. Пославшись на необхідність дістати десь горілки, він надовго зник з дому. Повернувшись надішкуну на вистапкіній, якою керував Володимир Вихорчук, водій місесного колоску, тех пияк, котрий не мав постійної сім'ї, почував, де знайти оковита. Василь розумів його на роботі і поївдай про приїзд брата, який вимагав поперувати бора.

— Треба їх убити! — закінчив свій монолог Василь. Вихорчук не заперечував. Спекотливого літнього дня вони гасили на самосійській селішній у пошуках рушничі, дивуючись одиосліді інсперформі бажанню молодшого заїбчії. Безплідні пошуки закінчилися пиятикою. Підікляк

Віктор СКОМОРОХА,
член Верховного суду України

КАТІН
Доля двох синів Лідії Іосифівни А.,
мешканки села Волиця-Керекешина,
що на Хмельниччині, не могла
присититися жінці навіть у
найжак дившому сні

Василь запропонував анестит брата за село на ставок нібито для огляди автомобіля і збити його сокирою.

Головну роль Василь узав на себе, бо спільняк проймав леготдохнуть. Він лише змітував полумоку автомобіля, заїмкунуши протинакрадальна пристрій, і запропонував жерті тримати беззброївді. Підступним братамх уларі сокирою по голові Олег не чекав. Як підшошений колосок, аів ував на землю, поливаючи її беззачинно кроїго: Пшкисаємо намагаєш підластєсь.

— Він устане! — просичав спільняк і приклячх клопоти тросма ударили ножа і груди. Загипнувши тіло у лісоосу, убиць поїлаєсь за наступною жертью.

Намагаючись поїзтити спільняка кроїго, братовичин запропонував орудувати сокирою Вихорчуку.

Вдома ювіній випили з майбутньої жертью по марці, поївдилили, що Олег чекав на ставку.

Знову разу автомобіль «випиав з луду» за кілька кроків від місця попередньої зупинки. Знову жертва тримала беззброївді і знову було до удари сокирою в голову. Потерпі-

лий лише истит зойкнути: «Не бий!». Його прибирав з дороги Вихорчук. Він же наступного дня запропонував спільнякх закопати трупи. Засипавши їх насїм землею, не погрудивши знити поше, гаманцем, годинник. А вдома Василь приїбав до рук ще й гроші брата, з них дві тисячі анділві спільняки — по тисячі за луду.

Майже рік тамсїня зникнення Олексія й Олега оброста чутками. Та тільки спійняв не помічав, що Василь після зникнення брата ще більше пиячх, придбав автомобіль (де гроші брата). Більше того, друзі-пьяки неодиразово чули від нього Василя зізнання у юбістї спільню з Вихорчуком Олексія й Олега. Але, не показавши поїти на сидістї, спійняв іще за п'яні тересені, «нортука» од горілки в луду грошей — за «мїняна крутитис».

Братовичин і спіраді «крутис» — лудав додому до матери і, послонившись на прохання брата (аж ним убитого), забрав його шкїрну куртку, взуття та інші речі. Далі «поїрнув» до крайкої особистого майна громадян, для зорганїзуваня злочинну групу, до якої залучив рандївнїчї засуджуваного Кушнарюка, студента аграрного університету Холмисева та водія одїєї з «фірми» Ершова. Але ж крім жерті і друзів-пьянх на шому білому саїті була ще й мати, якій він так і не зміг главути у віці, хоча й тересеня беззупини, що вкїше заїбав для розуміа брата (із заївою до мїліції про зникнення Олега він звернувся аж мало не через три місяці).

Матері братовичиня зготувал надїстрашну кару — отруту одразу двоє синів. Донецькій обласній суд засудив Василя К. та Вихорчука до вижиткової мїри покарання — страти. Перш судом і суїспільством знову постало питання про «доїдїлих» вижитковій мїри покарання. Знову разу його поставила неспасна мати. Вона пославлась на неспїрїсть свого гора, невагоїний матерівський біл і на неспїду перед Богом і людьми судити жиного сина, а та більше говорити буди-що є по покійного. Трагедія обрвала життє одного сина і крєла смертю другого. Мати бажанню поосновила Фемїдї, що дума про жиного сина, неїж нїмїти на довті роки Іозольованого від суїспільства, підтримуваче її ужити і провала замїніти страту позбавленням волі.

Касацийя Інстанція Верховного суду України залишила вирок без змін.

Реклама

Новости для гурманов

Оптовые партии со склада в Луганске по самым выгодным для вас ценам — **КОНСЕРВЫ пр-ва Болгарии:**

НАИМЕНОВАНИЕ	УПАКОВКА
Голубцы	металл. банка по 0,540 кг
Помидоры маринованные	стекл. банка по 0,8 кг
Лечо	стекл. банка по 0,8 кг
Кетчуп	стекл. банка по 0,940 кг
Паштет «Аппетит»	металл. банка по 0,410 кг
Маринадные насадки	расфасовка по 0,5 кг
Готовое блюдо «Видо» (капустас с мясом)	расфасовка по 0,540 кг
Лук репчатый пр-во Турции	расфасовка — мешки по 80 кг.

Форма оплаты — любая по факту.
Самовывоз. Контактные телефоны в Луганске:
(0642) 47-98-24, 41-30-72, 55-40-26, 54-28-71.
Факс: (0642) 54-28-71, 52-72-80.

Стрийський завод «Темара» реалізує телевізори та кінескопи в порядку й асортименті згідно з цінником.

Цінник для реалізації телевізорів і кінескопів (в млн. крб. з ПДВ)

Телевізори «Електрон» (Львів)	51TK 5163 — 7,217	51JK 21C-Y1 — 1,728
61TK 461Д — 6,308	51TK 423Д — 5,900	61JK 51L-Y1 — 1,800
61TK 4304Д — 6,673	51TK 4303Д — 6,900	61JK 41 — 1,600
61TK 462 Д — 5,700	54TK 5163Д — 9,000	Імпортні кінескопи:
61TK 4317Д — 7,043	Кінескопи:	61 — 1,900
51TK 461Д — 6,208	16JK 86 — 0,346	34 — 2,100
51TK 502Д — 6,596	27 ЛК — 1,600	37 — 1,700
51TK 4305 — 7,184	25ЛК 21C-Y1 — 1,255	

Оплата попередня (готівкою і безготівково). Оптимим покупкам надається знижка.

Цин на товари нижчі від заводських.

Телефони для довідок: 5-64-68, 5-10-49, 5-10-46, м. Стрий Львівської обл.

Светловодское акционерное общество «Объединение Днепротермостройтротм» предлагает покупателям:

3-комнатные и 4-комнатные жилые дома серии «Кордон» с верандой, мансардой, подвалом и гаражом; сборные железобетонные гаражи размером 4x6 м с отдельной и надземной частями для индивидуального транспорта;

близлежащие административные 12x30x6 (3x3) м и одноэтажные промышленные 12x30x6 м, 12x30x4 м железобетонные быстромонтируемые здания для офисов, общепита, столовых, складских помещений, мастерских; электропровод для линий электропередачи напряжением 0,4; 6—10 кВ.

Заводы объединения выпускают обширную номенклатуру железобетонных изделий промышленного и гражданского строения.

По желанию заказчика производим монтаж гаражей, жилых домов, конструкций БМЗ. Отгружа продукция — ж.д. транспортом или самовывозом.

Форма оплаты — предоплата по ценам апреля месяца 1994 года со скидкой на 20%.

Наш адрес: 317000, г. Светловодск Кировоградской обл. АО «Объединение Днепротермостройтротм» телефон 05236-55-31-15, факс: 2-74-96, телеграф 282765 Анкет.

Комп'ютери, принтери, сканери, захисні скрині, диски, мобільні апарати, калькулятори, телефони, комп'ютерні аксесуари, витратні матеріали та багато іншого...
Фірма «Творчість»: (044) 224-12-04, 221-56-80, 221-53-01

АВТОМОБИЛЬ

SKODA

Volkswagen Group

Безопасность, комфорт, надежность, скорость

Шестилетний гарантия против ржавчания
Обеспечение запасными частями
Сервисное обслуживание
Гарантия в течение года

Приобретая автомобиль «Шкода»
Вы экономите на бензине и запасных частях

А/О «НЕКОС» (044) 224-31-03, 224-11-53

Продажа со склада в Киеве. Форма оплаты любая

Великі публікації у газетах-журналах, тисячі художніх творів присвячено Куликовській битві 1380 року, яка стала початком визволення Московського князівства від монголо-татарського іга. Цілковите визволення наставало аж через сто років.

А що знаємо ми, українці, про битву, яка відбувалася на 18 років раніше і визволила українців та білорусів на 118 років раніше, ніж Московське князівство, а монголо-татарський неволі? Світати про це хоча б своїх знайомих і в невідомий переклад, у тому, що вони загалом про таку битву нічого не чули. А коли і чули, то у викривленому світі.

Прочитаєте історичні твори відомих російських і українських істориків — Карамзіна, Вяткин-Каміньського, Соловйова, Ключевського, Костомарова — і дізнаєтеся про одні і те ж: у 1383 році військи під проводом Ольгерда розгромили на Поділлі, на річці Синя Вода, трьох татарських ханів — Котлоуба, Кашибен і Дмитрія. Але ні на Поділлі, ні на всій Україні нема річки Синя Вода.

Та є річка Синюха з Кіровоградської області, яку і назвали Сянухою Володою і відоміше теперішню Кіровоградчину — місцем битви Ольгерда з татарами. Наш славетний український історик і перший Президент України Михайло Грушевський у ранніх своїх працях також схилявся до думки, що річка Синюха і а та сама Синя Вода. Та у лінійній своїй багатотомній праці «Історія України-Руси» змінив думку: «На московській карті XVI століття воно дієсно зветься Синьою Водою. Але є ще й інша Синя Вода, теперішня Синюха на порозі Кієвщини, Волщині і Подільї, «през шлюху татарську».

Хоча і битвою на річці Синя Вода поз'явана визволення Подільї, мені здавалося б правдоподібним, що битва з татарами сталася таки на Синюху.

Анатолій.ГОДЗИК, красназнавця

ЧОРНА РІЛКА ІЗЗОРАНА, БІЛИМ ТІЛОМ ЗВОЛОЧЕНА...

на Павлівському полі, на лісовому березі Синюхи,
де українсько-білорусько-литовське військо на чолі з князем Ольгердом
у 1362 році бешкет розгромлює монголо-татарських поневолювачів.
До відомої нам Куликовської битви залишалася ще 18 років,

«Там же царки їх... забито»

Литовське литовський і жмудський, який завжди має опис цієї битви, якусь одиницю: саме на Поділлі сталася велика перемога.

Вважаю, що знаменита Синя Вода знаходиться на Поділлі — це невеличка річка довжиною 68 кілометрів — Синюха. Враховуючи таку звукову близькість слів — Синюха і Синя Вода, — зможемо зрозуміти помилку першого литовця.

Нема нічого дивного в тому, що про перші великі російські історики Карамзін, Соловйов, Ключевський могли на знати. Тим більше, що їм була відома значно більша річка Синюха з подібною назвою.

Втім, припустимо і те, що протягом певного часу казла річка могла депо змінятися.

Опис битви залишив нам литовський (покою у вигляді її старослов'янської мови): «Княи приидиша до Синей Воде, укажиша їм у полі велику орду з тремі парками — Котлоубом, Кашибею і Дмитром Солтаном, ко Ольгерд, побачивши, що татари готові до війни, розпущави своє військо на шість гуртів, закритих з боків, аби їх татари стріляли шкочиди на мотги. Татари в великому запальності гурт заліяний з луків пустили, але їх стрільбою не зашкодили для порядного шкунявання і прудкого розступлення. Литви з Руссю скокиах зорди з копейми і шаблями потюкачи, чоло їм перервали і татари пошмиляли. Другі з Руси бештами валили їх з коней, напирючи на них з боків,

метали їх на інакше як снопи. Від гвалтовного вітру татари розбурили і не могли бігати. Литви чоло прокляли, лопали мешкати і утяти по широким полях. Там же царки їх Котлоуба, Кашибен забили, про них теж і Дмитрія Солтана. Мурзи й татарські воєни много, групи їх улазили понові поля і ріки були затіє кількісності...»

Литовське значення, що всю землю від Києва, аж до Очакова і до устя Дунаю, отатар волею учинили і відігнали аж до Волги, а другий — у Кафу і Крим загнали».

Далі литовське пише: «А коли славна званість Ольгерд над татарами отримав, вернувся з частиною війською своєю до Литви, а другу частину на Поділлі зоставив, над яким настановив синюхових своїх (тобто плеємників) Корватівича: Олександр, Костянтин, Юри і Федоре і всі країни руські з Поділлем поручили їм».

На Синюху, біля Хмельника

Литовське уточнює, що, розбивши на Синій Воді татар, Ольгерд заволоді Хмельником. Якісно Ольгерд переміг татар на Синюху, поруч Хмельником, то все зрозуміло. Якщо ж татари були розбиті на Синюху, то не від Хмельника — кількістю кілометрів і повертається переможцем у далекий тіл на було жодної потреби. Тим паче, що Ольгерд переслідував розгромлений татар аж до Дунаю і Перекопу.

Хмельник розташований за шість кілометрів від Чорного пляжу, який служив воротами для татар на Поділлі. Логіка воєнних дій анімаля враховува-

ти такий чинник і скляла до думки, що битва відбулася все ж таки на Поділлі, на березі Синюхи.

Литовське пише, що тоді на Поділлі не було жодних замків, то Корватівичі почали їх будувати. Назвали їх Бекотом, Смотричем, Кам'яцем.

Михайло Грушевський в літовова-ній історії України наголошує, що значні населені пункти міського типу на Поділлі звичайно були, але кріпості татар не доводили ставити, аби людність не мала ніякої опори для повстання. «Литовські князівка, щоб безопаста Поділлі від можливих татарських набігів, абдували фортеці в інших містах сучасної Вінницьчини: Хмельник, Брацлав і між ними сама Вінниця».

«Розумом своїм і хитрістю своєю багато земель повоював»

Вся ця діяльність Корватівичів та їх покровителя — Ольгерда проходила на Поділлі, де Ольгерд «славно званість свою здобув», підтверджуючи пізнішу думку М. Грушевського, що Синя Вода — це не Синюха на населеній тоді не Кіровоградщині, а даліше менша подільська річка Синюха.

Литовське віддає валежну шану самому полководцю: «Ольгерд був дуже розумний, говорив на різних мовах, займався державними справами іспіт, і ніч, був адрержливий — вилна, пина, меду не пив, розумом своїм і хитрістю своєю багато земель повоював. Був у нього звичай, щоб ніхто, ні чути, ні поїти, не знали, куди він збирається в похід. Такою хитрістю він зібрав мотги города, на стільки силою, скільки мудрістю».

Нам сьогодні цікаво довідатися, що Ольгерд з України на рушину II сторони — «не вводио своїх поини», як вилелювали литовські князі. Нільше того, Ольгерд зібрав всі українські князів і зложив з них велику армію, намовив українською мовою, і назвав її «Статутом князівства Литовського». І тільки після його смері па книга була перекладена литовською і польською мовами.

В об'єднаному литовсько-білорусько-українському війську Ольгерда більшість становили українці. Як свідчить відомий історик Іван Крижаківич, у ті часи українські шляхетські роди не на були ні покатоличені, ні ополічені. Зокрема роди Вислицьких, Чарториських, Любомирських, Каліновських, Острозьких, Киселів, Веревських та багатьох інших. Це аж значно пізніше, коли

декавторії почали вважати за людей третього сорту, без права обіймати посади і державні, навіть займалися почесним ремеслом, більшість українського паства спочатку покатоличилися, а потім ополічались. Згодом наперед, мушу сказати, що та частина українського паства, яка була спочатку ополічена, під російським пануванням безжалюдно русифікувалися. Ця процес продовжувався і при більшовинах. В цьому була велика трагедія українського народу, яка зупинилася (але ще не зупинилася) тільки в нашій ділі.

Велика Могिला за селом

Історії було заведено загубити місце цієї битви на сторіжках книг, зате землі зберегла в цілості Велику Могилу. За кілька кілометрів від лівого берега Синюхи, між великим селом Павлівкою і лісовою дачею Хоминок, а велике поховання. Воно настільки велика, що не змогли його розорити, розрівняти колосистими тракторами. Колієс біля Великої Могили стояв великий хрест, який згинувши у збільшуваний еру.

Як свідчить мій колега, ачнелі історії Микола Дорош із села Вороніж, що знаходиться за 600—700 метрів від Синюхи, там, у Вороніжі, на полях знаходилися наконечники списів, різні монети, кістни тощо. А серед місцевого населення ця і досі ходить різні перекази та легенди про битву і втечу татар, про снайпів, захоплених ними під водою Синюхи.

Про Павлівське поле, да, суцільно усе поле, відбили однієї з найбільших битв того часу, значення якої для нашого народу неможливо переоцінити, скажемо словами історичної пісні:

Чорна річка іззорана,
білим тілом зволочена
це їй кров'ю сполочена...

Очевидно, саме на цьому полі засіялася зоря перемоги для князя Ольгерда та його безстрашного військо. І нарядч ця могила б стала переможною битва на Куликовому полі 1380 року, який їй не передувала не менш видатна перемога наших славних попередників над монголо-татарською ордюю на березі невеличкої Синюхи. На зайве не нагадати, що монголо-татарська імперія простягалася від Китаю і Тихого океану аж до Дунаю й Адріатики. Сайтова історія ще не знала такої гігантської держави. Навіть імперія Олександр Македонського. Римська були значно менше. І велика історична че та заслуга, що першими виступили проти цієї душогубної держави наші далекі предки. У дружбі і залюдні з литовцями та білорусами. Олександр Пушкін писав, що монголо-татарське їго калічили й опустошувало саму душу народу, який став його жертвою. Битва на Синюху допомогла збільшити наш народ від золотого армія на 118 років раніше, ніж на ордю Московського князівства. Ось тільки прикро, що з однієї невідомої їм згодом потрапили в ув'язні, нічим на ліпшу від попередньої.

Варто нагадати, що два сини Ольгерда — Андрій та Дмитрій брали участь у битві на сторони Дмитрія Донського на Куликовому полі. А союзник татар — Ягйало так «попешив» на поле бою, що підійшов туди зі своїм військом лише тоді, коли все вже скінчилося. До речі, вироки війни удрю по татарах завада заселені поля на ордю Московського князівства. І велика історична че та заслуга, що першими виступили проти цієї душогубної держави наші далекі предки. У дружбі і залюдні з литовцями та білорусами. Олександр Пушкін писав, що монголо-татарське їго калічили й опустошувало саму душу народу, який став його жертвою. Битва на Синюху допомогла збільшити наш народ від золотого армія на 118 років раніше, ніж на ордю Московського князівства. Ось тільки прикро, що з однієї невідомої їм згодом потрапили в ув'язні, нічим на ліпшу від попередньої.

Винячкова область.

Реклама

Официальное представительство Сукремльского
чугунолитейного завода в Украине продает трубы
канализационные ЧК-50, ЧК-100, фасонные части к ним
за украинские карбованцы.

По всем вопросам
обращаться по
тел.: (044)
452-27-97,
452-28-29.

Мираслав ГЕРЦІК, ректор Львівського державного інституту фізичної культури

Країна і олімпійський рух

Разом зі світовою спортивною громадськістю Україна відзначала 100-річчя виникнення олімпійського руху сучасності. Маємо нагоду зацікавлено вивчити й оцінити внесок України в олімпізм від його зародження і до сьогодні.

Суттєвим є факт, що випрохав тривало-го часу розвиток міжнародного олімпійського руху Україна не мала власної державності. Однак ця історична реальність не є свідченням того, що вона була осторонь олімпійської ідеї і практики. Є всі об'єктивні підстави стверджувати, що українці і в період бездержавності внесли неабиякий внесок у розвиток міжнародного спорту, зокрема олімпійського. На українських землях, які на той час входили до складу різних держав, активно розвивалися окремі види спорту і популяризувалися олімпійські ідеї.

Ще задовго до I Атлетичного конгресу в Парижі на українських землях існувала низка спортивно-рухавчих товариств і осередків. Найважливішим з яких були соціальські. Адаже перший соціальський турок у Львові виник ще 1867 року. А на початку XX століття таких осередків у Галичині було вже понад 500. Доречно зауважити, що хоча лідери спортивного соціальського руху на той час дещо упереджено ставилися до олімпійських змагань, українське соціальство всеяко сприяло розвитку спор-

ту і було по суті передтечею олімпізму. З 1901 року в Західній Україні регулярно проходилися спортивні олімпіади під назвою «Запорозькі ігри».

У 1897 році у Львові була видрукована українською мовою збірка лекцій для студентів Т. Мандишова під назвою «Олімпіада». Ще раніше (1889 року) у Чернівцях вийшов друком перший український збірничок «Гимнастика», написаний О. Поповичем. Отже, олімпійські зацікавлені українців були неважливіми.

З виникненням у перших роках XX століття сукупі спортивних товариств змагань до міжнародного спортивного руху значно зросла.

На Олімпійських іграх уперше представники заходньоруських земель з'явилися у складі збірних країн-метрополій: Австрії, Румунії, пізніше Польщі та Чехії. Це сторінка історії українського олімпійського руху, що потребує ґрунтовного вивчення. Проте вже з певністю можна стверджувати, що привілаз лаврів у списку учасників та переможців олімпійських ігор простежуються з 1912 року, зайдом, коли в складах збірних Росії дебютували в Стокгольмі на Олімпіаді українці з Наддніпрянщини та інших українських земель.

А вже 1924 року в Парижі (VIII Ігри) Львів представляв восьмеро спортсменів, два з яких здобули нагороди — у змаганнях з кіного спорту і велоспорту (наколівнички).

Певний внесок в олімпійський спорт поклали українські емігранти, яка на той час сформувалася. Того ж 1924 року на I Зимових іграх у Шамоні швейцарське місце в швидкісному бігу на конзках здобув американець українського походження Ніколас.

А на склад історії Чехословаччини виступав Анатолій Фомічов, наданий сотник українського айскса і майбутній засновник українського спортивного руху в Бразилії.

На Іграх IX Олімпіади в Амстердамі фінансовий успіх змагання українського українця Юрія Коцка, який з олімпійськими і світовими рекордами переміг у плаванні горилі та в естафеті.

У міжвоєнний період робляться і перші спроби домогтися класу українського представництва в міжнародному спорті. Напередодні Олімпійських ігор 1936 року в Німеччині до МОКУ були скеровані звернення лідери українського спортивного руху, зокрема до лідера українського клубу, зокрема, професора Боберського, співробітника УНІ в Берліні Миколи Масковича, колишнього військового міністра України Народної Республіки, генерал-хорунжого Вєселола Петрова та інших, про можливість репрезентувати Україну на Олімпіадах. Результати цих діймаг, були

невтішними, оскільки не вдалося створити НОК України.

Проте в Гарміш-Партенкірхені і в Берліні все ж виступили спортсмени з України, зокрема знаменитий український стрілець «Дюда» студент Чернівецького університету Роман Турчишко (фігурне катання), збірний США виступали П.Ф.Ф. (олімпійський) і Завис (легка атлетика). Олімпійський нагороду для збірної Латвії здобув А.Бубенко (легка атлетика).

За короткий період існування на Закарпатті 1938—1939 року української держави Карпатської України були здійснені всі спроби самостійного представництва України на Олімпійських іграх 1940 року в Токуо. Виско передісхили, як би розвивалися події, які не почалися друга світова війна, яка надовго пригнітила олімпійські пристрасі.

У міжвоєнний період тільки в еміграційних колах колишні спортсмени та керівники спортивних товариств із заходнього регіону нашої держави продовжували домагаються українського представництва в міжнародному спорті. Саме ми напередодні Олімпіади-56, за керівництва Євгені Бреділою, вдалося домогтися рішення МОК про принципову можливість визнання НОК України в разі його створення. Але в цей час спортсменами України (в тому числі Зависа) вже брали участь в Олімпійських іграх у складі збірних СРСР...

Геннадій ОЗЕРЧУК

«Славутич» підтверджує клас

Завершився міжнародний турнір кібоксерів «Олімпік Херсонес», який зібрав спортсменів Таджикистану, Чувашії, Індії, Росії. Нашу державу представляли дві команди — збірні України і Республіки Крим. До національної команди входили одиннадцять спортсменів ліги «Славутич» (президент Богдан Губський) з Києва, Черкаса, Миколаєва, Нікополя. Союзом з них виступили успішно. Переможцями стали Червлинченко (67 кг, Київ), Касперов (75 кг, Черкаси), Ростовичов (81 кг, Черкаси). Другі місця зайняли: Кутішвілі (91 кг, Київ), Лашенко (83 кг, Київ), Колотурний (60 кг, Нікополь), Вирко (57 кг, Черкаси).

Усіх цих спортсменів я забезпечив національній збірній України перше місце. Ці змагання були черговою перевіркою українських кібоксерів перед любительським чемпіонатом Європи, який востанє пройде в Мінді.

З усіх усюд

Легка атлетика. Виступаючи на міжнародних змаганнях в Познані, американський спринтер Лерой Бейкер востанє встановив рекорд з бігу на 100 метрів — 9,8 сек.

Хочей. З компетентних джерел нам стало відомо, що в київському «Соколі» стався ряд важливіх змін. Олександр Фадєєв, який працював адміністратором за кордоном. А київський колектив востанє 44-річний Олександр Сеуклад. Багато сезонів він грав у захисті клубу. Працював у СІМДОР «Сокол», очолював ШВСМ, кілька останніх сезонів був другим тренером «Сокола». Олександр Сеуклад закінчив свого часу Вищу школу тренерів у Москві.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Чутки і реальність

Наближається до завершення перерви між чемпіонатами країн з футболу. Четвертий за ліком турнір стартує 17 липня. Ну, в приклядний футбол, зрозуміло, цікавлять усі новини, які сталися під час міжсезоння в клубів вищої ліги. Скажу вам, можна почути сенсаційну інформацію. Однак здебільшого вона, на жаль, базується на плітках та різних вигадках. Тому вирішив звернутися до офіційних джерел.

Без головних тренерів залишилися одразу два колективи: скріпний приз — донецький «Шахтар» і володар Кубка та бронзовий призер — одеський «Чорноморіє». Невиставили останній Віктор Прокопенко очолює російський клуб «Торос» (Волгоград). А приємною переменею послужило, нібито, те, що ЧМІЗ збирається відібрати у футболістів навчально-тренувальну базу.

До «Тороса» подався й Валерій Ярещенко. Що його спонукало до такого рішення, інформації не маємо. А «Шахтар» і «Чорноморіє» кличуть до себе найкращі наставники тернопільської «Ниви» Леоніда Буржак, який зарекомендував себе цікавим, прогресивним фахівцем. Зрозуміло, що душа його, як одесита, лежить асно до якої команди.

Я розмовляв з Леонідом. Він щиро зізнався, що йому дуже шкода звільнення «Ниви», а яку жаль лузі і серце. Існує ряд князів, від котрих і залежати його остаточне рішення.

У розмові з президентом ФК «Динамо» (Київ) Григорієм Суркісом і першим віце-президентом клубу Богданом Губським з'ясувалося, що обидва при заміс головного тренера в цьому колективі надумали і не мають ніякої суборту.

Зараз чемпіони країн перебувають у Шенці, де готуються до нового сезону.

Піднялося, що «Дніпро» (Дніпропетровськ) очолює відомий фахівець Олег Близнюк. Але це ж Микола Миколайович! У гвардії, Микола Петрович має стати президентом клубу. Обидва свідчення вказують на 3 національну збірну. А поки що дніпряни тренуються в Ялті.

Нарешті, про «Карпати». Зі Львова долинають чутки, що вже звільнено з посади головного тренера Маріон Маркєвич. У телефонній розмові президент ФК «Карпати» Богдан Голосов сказав мені: — Команда завершила відпочинок і веде інтенсивну підготовку до роботи. Нею керують тренери Володимир Журавчак, Юрій Делуч-Станьчак та Валентин Ходуш. С-в «Карпати» я повністю. Відносно Мара Маркєвич, то він залишився в Києві і поїхав на чемпіонат світу до США. Має з Маріоном Богдановичем розмову. Він сказав, якщо команда не знайде солідних спонсорів, то він не працюватиме з нею. Але то були тільки попередні розмови. Вирішувальне — попереду, коли Маркєвич повернеться з-за океану.

Важко сказати про продовження роботи у війничській «Ниві» Юхим Школяренко. Розмовляв з ним особисто.

Гадано, що наведені інформація зніме рад запитань, які, природно, тривожать футболну громадськість країни. Втім, підтвердженням, зміни відбуваються юридичної природи, коли 13—14 липня ПФУ затверджує зміни клубів.

Реклама

ПРОПОНУЄ
У КИЇВІ

Завод по переробці металу 5-го класу (у складі металургійного заводу)
м. Київ, 930 тис. грн/рік
252000 м. Київ, 60 тис. грн/рік

ВНИМАНИЮ РАХОВИТЕЛЕЙ ПРЕДПРИЯТИЙ
РЕАЛИЗУЄМО С КЛАДА В КИЄВІ
Сепаратори-самоотделители: ОС-Б
тоннаж: ОС-2-13 — 5 тонн/час
ОС-2-1500 — 4-8 тонн/час

СТАНКИ
Токарні — 1165, 1640, 16K8056
Фрезерні — 6712, 6713, 6782
и другие.
Налич. пылососы — НК31843 мм
НК3184 мм
Телефоны (044) 552-97-82, 552-96-74,
552-97-83.

На ринг вислизеться...

Фото Микола БОЧКА.

Петро ОЛЬЧУК

Сьогодні свято у дівчат

У Києві, на кортах «Динамо», починаються змагання зонального турніру Кубка Європи з тенісу (які учасники — до 18 років). Патрон турніру — українська фірма «Трайм-Теніс Лтд» (директор Сергій Коновалов). Хто ж замовлятиметься? На це запитання відповідає керівник прес-служби фірми Валерій МАШТАКОВ:

— Збірні Польщі, Польщі, Білорусії, Росії та України. Зрозуміло, всі ці команди склада нашої команди. Була ласка Олена Татаркова (Київ) — одна з найперспективніших українських тенісисток, останнім часом успішно виступала в багатьох міжнародних турнірах, далі одеситки — Дарія Котова і Марина Ханонені. Тренер-капітан збірної України — авторитетний, досвідчений фахівець Тетяна Мочвалова. До речі, вона й виховала Олену Татаркову.

Перший матч збірної України проводить завтра. Її суперником — тенісистки Росії...

Лариса НЕДІН

«А ЖИТТЯ — ТО СУЦІЛЬНЕ ЧЕКАННЯ»

Про автора:

Лариса Недін, безсмерчна, передчасна акторка. Після закінчення Київського інституту театралного мистецтва імені І. Карпенка-Карого працювала у музично-драматичному театрі імені О. Кобилянської, що в Чернівцях, згодом — у столичному театрі «Будьмо!» і сьогодні вона репетирує одну з головних ролей у новій комедії, яку готує до постановки театр, створений при Центрі сучасної експериментальної драматургії.

А це багато знімається в кіно — лише останні часи ми побачили Ларису в нових стрічках Володимира Артеменка «У пошуках мільйонерши» та Андрія Бенкендорфа «Кілько любовних історій» (за відомим твором Дж. Боккетто «Діагностика»). Проте свої творчі можливості акторка і в естраді. І не без успіху. Лариса Недін стала дипломантом першого міжнародного телевізійного конкурсу «Романси Сліваччина». Водночас вона в ведучою кілька популярних радіопередач, зокрема «І знову зустрічає нас «Ярославська»».

То все ж таки першочисно у багатьох наліпці її творчих нормани бода нею ж — саме вона заповнювала тоді ще діничку-школярку з українського села, що зустрілося в підсвідомості таланта України. Не порину в потягую музую Лариса і сьогодні.

Фото Олександра КОЙФМАНА.

Наші першодруки

Розмова із власним

Духом

Яка моя дорога?
Вик.
А що мої снімки?
В невідомість.
А як моя доля?
Висновок в небесах.
А що моя кохана?
Вгадай, фантазі!
А що мій май?

Дум.
А як моя циста?
За вітром.
А що моя доля?
Висновок в небу.
А чи я кохую?
?..

З огню ночей

і з крики раніш

вицадала

тебе собі.

З жосу образ
і з меду бреші
вицадала
тебе собі.

Восеслого крою
і крою у неба
намаювала
тебе собі.

Піснями поразок
і болем перемог
вицадала
тебе собі.

Миражами пам'яті
і струнами мого
вицадала
тебе собі.

А що далі?
Даво тоді
свою твору крила
летіти!

Чого триматися
на межі кохання і
розкоші?
Ще крик! Буде там,
де нема ні жору,
ні снілки, ні вітру.

Де холодна порожня
підняється буйняком
до серця мого.
Вернись до відносин
страждання,
уборюючи й неспокій.

У сні на вимені
Любов.

За обріями моря тебе
сонце.
І остання мрія
заспокоює дня
летить проміжком

над свідомістю

Всесвіт.
Моя свідомість твоя?
Гасне біль мого серця?

Налепо.
Але і у сні,
як мрія мого Дня,
скази мій очам ти.

І останній проміжок
моєї свідомості —
твоя ім'я.
Я кличу тебе!
Прійди!

Ми ж не сказали ще
одну одному на заду —
що таке Любов?
У коці нашого Кохання
це не нашім
головного.

Прійди!
Я кликаю, поки
сгора
не загалає вогнем,
оби ти мене почу.

Я розбіру руки
свого буйняком,
оби ти мене зрозумі.
Я викладу словозамі
всі дорослі міста,
оби ти до мене
прійшов.

Я кличу тебе!
Прійди!

Безсилля... Безсилля.
Вім у грудях
вириваю.

І на доломні
сиди обшарпаних куст.
І знову, знову страх.
Неможливий,
перед самотністю, що
б'ється з настанням
ночі,
як плаха од шиску.

Покінува?
Але ж це подих смерті...

Я коху жини!

Я коху жини!
Жини!
Хочу...
Я-а-а-а!

Не віддам ні колін, ні
губ, ні очей.
Знаю. Викрадеши навіки.
Але як померти
спокійно?

Всесвіт... мій мій
ріки?

Я ж засиню слезами
прощання.
І замре відчай-крик на
вустах.

Моя жини —
не жини.
Лиш суцільне чекання.
Мій жини
і жини
на космічних вітрах.

Опшавати ночі
одна за одною.
Моя жини стою
не жини, а жини
а суцільний п'яти.

Задихаюся.
Шукаю порятунку,
хоч маю, у
Хрмі мого.

Чи віддайши його
в служінні своїм богам,
як жини на жини
позини?

Часом незримо бачу
на своєму колі
шапку бланка.
Пустка...

Кіт.

Предприяття реалізує:
Десмоколл—400 і ПВХ
(производство Германия).

Тел/факс (044)
216-53-184.

Реклама

ІН ФОРМАЦІЯ

про комерційний конкурс з продажу пакета акцій відкритого акціонерного товариства «Дрогобицький дослідний завод» за кошти

Перша інформація — газета «Діло» № 50 за 29—30 червня 1994 р.

Код за ЗКІО — 001518540

Повна назва юридичної особи: відкрите акціонерне товариство «Дрогобицький дослідний завод».

Адреса: Україна, 293720, Львівська обл., м. Дрогобич, вул.Тураша, 15.

Орган приватизації — регіональне відділення Фонду державного майна України Львівської області — пропонує до продажу пакет акцій в кількості 1 063 503 шт., що становить 33,9% від загальної суми статутного фонду за комерційним конкурсом.

ОСНОВНІ УМОВИ КОНКУРСУ

Критерій, який мають відповідати конкурсу пропозиції позуючі:

збереження профілю базового дослідно-промислового підприємства з питань розробки технології та організації промислового виробництва мастяних матеріалів і нафтохімічної продукції та науково-виробничих заходів з науковим прослідкуванням організації і підприємства НВО «МАС-МАН»;

збереження спеціалізації виробництва основної номенклатури продукції, товарів народного вжитку та освоєння нових видів продукції;

збереження виробництва продукції сировинно і вітчизняного виробництва та повне використання виробничих потужностей;

збереження кількості робочих місць за станом на 01.06.94 р. і збільшення їх за необхідності, за рахунок нарощування обсягів виробництва і освоєння нових видів продукції.

Інвестування капітального і житлового будівництва та технічного переоснащення в нежах не менш як половиною фонду нагромадження, розширення соціальної інфраструктури; додаткове інвестування капітального будівництва і технічного переоснащення;

виконання умов колективного договору; виконання заходів з охорони праці, промислових і, протипожежної безпеки і охорони навколишнього середовища згідно з чинним законодавством України;

покупка, який придбає запропонований пакет акцій, повинен забезпечити використання прибутку, який залишається у розпорядженні АТ, на формування фондів у таких розмірах: резервний фонд — 5% фонд нагромадження — 30% фонд споживання — 35% фонд виплати дивідендів — 30%.

Після наступних емісій акцій АТ першочергове право членів трудового колективу АТ на придбання цих акцій. Обов'язкова умова конкурсу — заборона протягом двох років перепродажу акцій іншим юридичним особам і громадянам України. Початкова ціна продажу пакета акцій — 5 487 515 тис.крб.

Характеристика об'єкта приватизації

Середньоспоживна кількість працівників	723 чол.
Балансовий прибуток за останній рік	4 376 413 тис.крб.
Забезпеченість за останній рік:	
добротворна	6527366 тис.крб.
кредиторська	17861121 тис.крб.
Обсяг продукції	37317964 тис.крб.
Площа земельної ділянки	12 га
Номенклатура продукції	— мастила, мастильно-охолодні рідини, присадки, мастила для димування, товари народного вжитку.

Ознайомитися з об'єктом та отримати детальну інформацію можна за адресою:

293720, Україна, Львівська обл., м. Дрогобич, вул.Тураша, 15.

Заяви на конкурс подавати за адресою:

290000, Україна, Львів, вул.Січових Стрільців, 3, конкурсні комісія.

Тел. (0322) 79-81-07.

При цьому сплачується реєстраційний внесок.

Подача заяв до 18 липня 1994 року.

ПОЧАТОК КОНКУРСУ — 25 ЛИПНЯ 1994 РОКУ.

Суми застав, що сплачують учасники конкурсу, становлять 10% вартості пакета акцій, поданого на конкурс (546 751,5 тис.крб.), і мають бути внесені на рахунок регіонального відділення Фонду державного майна України по Львівській області № 00901 Пріоритетнобанку України, Львівська регіональна управління, МФО 325633, не пізніше, ніж за 7 днів до початку конкурсу.

Дмитро ПОЛЮХОВИЧ, кореспондент УПРСУ

Підвіски королеви, скарби міледі й контрабандисти Слідами «Трьох мушкетерів» в Україні

Під самісіньким боком Ведамді-гори, у затітку столітніх кипарисів, притукалась невелика хатинка. Поруч лагідно зашуміло море, на шпальник вибілою стіною пружіла широкі пологість за строгими метеликами. Одне слово, ідіалі...

І незрозуміло, чому ж місцеві сторожники уперто називають по чарівну споруду так по-морськи і заохочують «чортів будиночок»... Як у такий-то криють його пілліметрові товщини стіни?

Віамо, де таємнича, там шукати жіночі ісправа, ми її знаємо, та ще й де — на сторінках безсмертних «Трьох мушкетерів» Олександра Дюма! Пам'ятаєте підступку помпінчому кардиналу Рішельє, хал Віттер на правничку «міледі»? Так от, виявляється, що у цьому будиночку ця особа провела останні роки свого життя! Правда, трохи виправало: не «міледі», а якась графиня Жанна де Ламот, котра й поспішила протиположувати славнозвісній літературній героїні.

До речі, романтична історія з підвісками у графині життя була набагато банальнішою. Реально, скориставшись довірою короля Людовика XVI, роздобула кілька великих діамантів нібито для того, щоб виготовити корону для королеви. Дружина нещасливого короля оскільки це коштує, проте замість діамантів у нього було вкрадено значиме скарго, в справжній коштовності спалила до Аноадо. Коли ж вініщене по-доржжю відпоздрало обману, Жанна одразу ж відлучила тіню до Англії (так само, як у романі), але той, на відміну від «Артманія», не встиг.

Королівський суд був швидко, але справді-живим: громадику Жанну де Ламот, вона ж ле-

ді Віттер, вона ж «міледі», уїзавали в Бастілію, а з того ж затарували розпачем заміном. На нещасну текла гальє йталія, але тут, велим до речі, сталася Велика Французька революція, і її голки подейли до біданого Людовика й власниці заохоченого кола Марі-Антуанетти. Проте, як завжди, революційні маси на цьому не заспокоїлися, й він не простоваало так цілком обданим, як під-ютиною, власний й за інших аристократів.

Зрозуміло, наша героїня не палала бажанням піти уся до шибку воярем, і тому швидко-швидко уїзавала до Петербурга, де «міледі Катерина» широко розклали обійми всім жертвам якобінського терору.

Але, мибуть, клімат французи не підійшов, а швидше за все й там графиня встигла виробити шквали: одне слово, як там не було, а Жанна де Ламот завчасу сточила й виринула до тій-ножко заохоченого Криму, де й оселалася у самотньому будиночку під Ано-Адо.

Однак і там вона не вгомонілася. Одразу ж змислившись і місцевим контрабандистами, вона через деякий час бере під свій контроль усього контрабанду уберської. Той ж її життя й осяржала це динне прівізісво — «чортова хатинка». Справа в тому, що тоді це була єдина будівля на всьому семіладному відмірку від Гурзуфу до мису Ано-Адо. Зрозуміло почуття закохування громадян, які спостерігали, як серед термів заохочено мілітоа сіло у самотній вітні, й під покровом ночі тінями швенділа тасоміти шалання.

У такий спржав Жанна де Ламот дожила до похилої віку. До речі, є підозра, що вона, не знаючи на свою відданість, від обок століття, якось примушувалася брати участь у дивних ітигках. Приймаючи, при дворі її не забували: є точні відомості, що вона-неодноразово палав каву з імператором Олександром Павловичем під час відвідування останнім береги Тавриди.

Коли ж за спільною почала мазіти козацтва з косями, інаш гіршішня зрозуміла, що час подати й про свою безсмертну душу. Чим вона одразу й зайнялася з усім притаманним їй запалом й енергією. Зрозуміло, що піст і така могила ніяк не влізлася з такою авторитетною й бурхливою натурою. Жанна відразу йшла богутоду насправу, вирішивши наперстати у християнство місцевих буржуазів.

З цієї метою вона вирушала у глибокі пікострова. Але, мибуть, чорт не зваживаючи відпустити таку чудову душу — біла селішня Ескі-Крим якійсь біс півставив йому й коняці, графиня вилетіла з сіалі й розбіглася.

Тепер про скарби. З контрабанди Жанна де Ламот мала Ламот гроші. Врештешки відпустила тині банків і ошадко, своє золоту вона зберігла за толішньою могою — де-мебул поруч, у відлюдковому келі. Через трітичну загнібсь кубушка так і замикалася незатребуваною.

Ось так історію тій будиночок над морем.

Республіка Крим.

На зйому: «чортів будиночок» над морем.

Василь БАБУХ, «Голос України»

Заврунилися листям скрипка

Композитор Володимир Івасюк був пристрастним шанувальником книги, постійно поповнював свій книжковий яскравий власну бібліотеку. Титульні сторінки багатьох книг, які знайшли місце в ній, прикрашені особистими ескізами Івасюка, що свідчать про його вишукані естетичні смаки. Виготовив ті мініатюри на замовлення композитора чернівецький художник-графік Іван Радомський. Історія їх появи така. Перші свої твори Володимир Івасюк записав на Чернівецькій студії телебачення. Там він і познайомився з Іваном, який оформлював телепередачі. Дізнавшись про те, що молодий художник працює над ескізами, замовив у нього книжковий знак для своєї бібліотеки. Через кілька днів Іван привіз ескізи майбутнього ескіза. Володіє своїм особистим зрозумілим сюжет: стилювання скрипки, а грифа якій вигнулося до неба стовп — він дав ходу на виготовлення матриці.

Художник запросив Івасюка до себе в майстерню, щоб той на власні очі побачив народження ескіза. Зробивши перші штрихи на лінолеумній пластинці, Івасюк тут же передав її в руки гостя і запропонував йому дати самому продати цю роботу. Володіє спочатку не повірив, що йому це під силу. Але, подолавши хвилювання, почав водити інструментом по зображенню. Рука не схилила — матриця вдалася на славу. З цієї Іван Радомський зробив проби відбитки. Цим ескізом Івасюк оформив найцінніші видання композиторської книгозбірні.

Пізніше художник виготовив ще один книжковий знак для Володимира Івасюка.

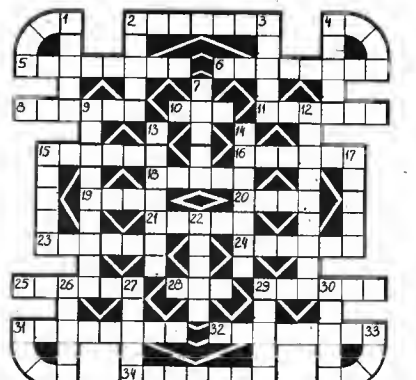
Обидва ескізи Івасюк було відіслано вручну, до того ж малим теражем. Тому після несподіваної смерті композитора вони стали мистецькою рідкістю. Один з цих знаків бачило писаря — письменник Михайло Івасюк передав для експонування Київському районному музею, де є кімната, присвячена пам'яті його славетного земляка.

Чернівецька область.

Кросворд

По горизонталі: 1. Відомий нещодавно українська газета, що виходила в Києві в 1906—1914 роках. 2. Голливудський актор США. 4. Легендарний засновник Кривої. 5. Гітлеровська рушниця, поширена в Європі ХVІ—ХVІІ століття. 6. Козацька назва хутора з двох-трьох тат і господарських будівель. 8. Визначний польський проповідник-світ, дів Берестейської унії. 10. Давньоримський міфічний чудовисько з довгою шиєю, яке вбивало пощол. 11. Український військовий діяч, перший командир Першого полку УСС. 15. Популярний у Франції футбольний клуб. 16. Посудина, яка довго зберігає температуру продуктів. 18. Діах Реформаций в Німеччині. 19. Літературний перем Давидом. 20. Сторонній персонаж, володіє підступною загубленою ісправдіслювальною. 21. Сторонній персонаж, володіє підступною загубленою ісправдіслювальною. 22. Династія римських імператорів ІІ—ІІІ століття. 24. Гравальний дім. 25. Лівийський князь, проголошений 1340 року галицько-волинським князем. 28. Роман Василя Бабухи. 29. Давньоримська назва Києва. 31. Заміняти російський чорт. 32. Український поет. 34. Основоволодник РУНІРІ.

По вертикалі: 1. Двомісний колісний для перевернення пасажирів в рай катри. 2. Судно з космичними приладами. 3. Торговець сіллю в Україні ХVІ—ХVІІ століття. 4. Геометричне тіло. 7. Давньоримська назва Півдня. 8. Сторонній український величальний князь. 12. Бог Сонця в давньоримській міфології. 13. Місто в Галичині, де було видано першу українську енциклопедію. 14. Сторонній племена, які створили цивілізацію, що переживала римський, і була, ймовірно, родичами галів. 15. Римський солітовий формальний лівий. 17. Відомий український полководець ХVІІ ст. 22. Римський полководець, герой визвольної війни 1648—1654 років. 26. Народ, котрий живе в Іспанії та Франції. 27. Українське чоловіче ім'я. 29. Основні світові джерела, переконання. 30. Вісвісний чин в армії УСС. 31. Літературний. 33. Сухий мистецтво священно-та церковнослужителів у християнській церкві.

Відповіді до кросворду «Літера «К»

По горизонталі: 5. Кесон. 6. Кайро. 10. Карна. 11. Кучер. 12. Кувейт. 15. Косарі. 16. Курбат. 17. Клім. 18. «Кіпа». 21. Камбуз. 22. Калінін. 27. Конітон. 29. Катон. 30. Карно. 31. Кулапа. 32. «Кармен».

По вертикалі: 1. Ксама. 2. Ковтун. 3. Кабуці. 4. Коужу. 7. Кантон. 8. Клен. 9. Керуак. 13. Кривуч. 14. Курмас. 19. Кавказ. 20. «Князь». 23. Король. 24. Коза. 25. Космат. 26. Коур. 27. Катет.

Не співа в тій землянці гармонь...

За 90 кілометрів від Харкова, в лісовій глухомані, обладала собі величезну «звичайну» «оловік 84 років. Часті в цих місцях грабники зовуть його Володимиром. Самостійно в них ось уже який рік поплаве вірний пів Мурів. В його грому жено Володимир, ра — усе, на що багати діє і річка. Ілюкати за надлишком цях дарів природи німіло у гривнішів консерви. Вони одождит до цього «на потник», навіть залишаються на нічліг. Нещодавно, після чергового візиту, п'яні гості мало не лишили господаря без притулку, невдоволю улаштувавши пожежу.

Народився Володимир у Бугорівській області, та уважав себе за харків'янина — дини, нив там. Довго відлюдка обрав зоборювало 10 років і не жалкує: мало бачив добра. Відіслав 18 років (за його словами — ні за що!) за зинуваченням у кривдиці, особисте життя також не складалося. Дружину,

дочку, онука востаннє погамулюючи. Не вірив ні в бога, ні в чорта, а от Сталина гадку тепло... Та ще сподівався попросити у Президента Л. Кравчука дозволу, щоб поховали його поряд із земляком. Не чекав Володимир усе нічого дитя, за людьми не сумує,

та на прохання сфотографувати відгукнувся. Тож, і лісовому відлюдку ніщо людське не чуже.

На зйому: нехитрий людський і турботи по хліб лопаті, без суети минає життя лісової самітніа.

Фото Гліба ГАРАНІНА.
Україна.

